

ИНЖЕНЕР — ЦЕ ПРЕСТИЖНО

Генеральним директором Вінницького виробничого об'єднання «Термінал» Юрій Панов став, коли йому було ледь за тридцять. Багато хто вважає, що за минулі роки він мало змінився — залишився сміливим, енергійним, неспо- кійним, і коли вже щось вирішив — свого доб'ється що б там не було. Так і з роботами було... Підкинув директор

виробництву спеціального технологічного обладнання непросте завдання: за кілька місяців зробити і налагодити автома- тичну лінію по свердлуванню і зеньку- ванню деталей. Зробили. Потім робо- тизували і штампування.

«Все це я уже знала, — розповідає кореспондент журналу «Студенческий меридиан», — коли йшла до генерального

директора «Терміналу». Знала і те, що тут працює майже півтори тисячі інженерів, більше половини яких у віці до 30 років. Причому організоване бюро робототехнічних комплексів, у якому трудиться творча молодь. Бюро стало лереможцем. Всесоюзного змагання серед творчих колективів Міністерства приладобудування, нагороджене гра- мотою ЦК ВЛКСМ. А у себе в рес- публіці перемогло у конкурсі по меха- нізації виробничих процесів.

Словом, молоді інженери заявили тут про себе на повний голос.

Але трапляється іше подекуди і та- ке: прибув молодий спеціаліст за приз-

наченням на виробництво і виявляється, що він... нікому не потрібний. Ним «затикають дірки» у штатному розписі, він приречений на бездіяльність.

На «Терміналі» таких проблем не існує.

— Юрію Федоровичу, як ви дивитесь на проблему молодого спеціаліста?

— Створений величезний резерв кад- рів, база, основа зросту. Є звідки чер- пати. І дуже образливо, що ми іше по- гано використовуємо цей резерв. І, по- моему, головне упущення, що не нав- чилося використовувати насамперед

(Закінчення на 2-й стор.)

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 28 (227)

Виходить раз на тиждень

П'ятниця, 12 вересня 1986 року.

Ціна 1 коп.

ВІСТІ З ФАКУЛЬТЕТІВ

Атеїзму сила наступальна

В Програмі КПРС, нова редакція якої була прийнята на XXVII з'їзді партії, особлива увага відводиться атеїстичному вихованню молоді. Це й зрозуміло: адже без нього не може бути повною мірою сформованого наукового світогляду. У світлі партійних настанов на радіо-технічному факультеті докорінним чином перебудували форму атеїстичної роботи. Якщо раніше для цього запрошувалися лектори, вчені з інших факультетів, а то й інших вузів, то нині головну ставку на факультеті роблять на власні сили. Особлива роль відводиться студентам, які виступають лекторами, доповідачами, редак- торами газет тощо. Вже більше 50 юнаків та дівчат стали активними провідниками атеїстичних ідей.

Цього року на факультеті вперше було проведено тиждень атеїзму (раніше проводили тільки дні). Актив- ну участь у ньому взяли студенти Т. Бабій, Н. Бабій, В. Гласов, С. Веляда, О. Полянков, Н. Горюк, С. Сміщук, С. Самолук, В. Головатий. Все більш відчутною стає участь у важливій справі і кураторів.

Т. БАБІЙ, студентка групи 2-РТ-84.

Л. ГАЛИНСЬКИЙ,

доцент кафедри марксистсько-ленінської філософії

Слово к иностранному студенту — первокурснику

Дорогой друг! С пер- вого сентября перед то- бой гостеприимно откры- лись двери нашего ин- ститута. К твоим услу- гам хорошо оборудован- ные аудитории, лабора- тории, читальные залы, библиотека, спортивные сооружения. Тебя бу- дут обучать высококвал- ифицированные профессо- ра и преподаватели. С первых дней приучи се- бя систематически и без опозданий посещать уче- бные занятия. Помни, что пропущенное заня- тие восполнить в пол- ной мере уже невозмо- жно, а это сказывается на усвоении последующе- го материала и может привести к неусвоению курса в целом, вызвать чувство неудовлетворен- ности учебной и собой.

Старайся максимально записать прослушанную лекцию. На слух усва- ивается всего 10 — 15 процентов информации, а при записи — в три- пять раз больше.

Учеба — это прежде всего упорный труд. С первых дней занятий не теряй время на «раскач- ку». Привыкай много и систематически работать. Разработай свой режим дня, приучи себя к его соблюдению. Помни, что начало занятий в 8 час. -10 мин. К этому време- ни нужно занять свое место в аудитории, при- готовиться к конспекти- рованию материала.

В институте и в обще- житии ты будешь по- стоянно находиться в окружении советских и иностранных женщин и девушек, работать с пре- подавателями. Будь ве- жливым и приветливым с ними, и ты будешь во- знагражден взаимнос- тью! Не стесняйся пока- зать недостаточное зна- ние русского языка, за это тебя не осудят.

Глубоко изучай про- изведения классиков ма- рксизма-ленинизма, до- кументы КПСС и Совет- ского правительства. Это

создает хорошую основу для понимания общест- венных наук.

Большую часть вре- мени ты будешь прово- дить в общежитии, оно станет твоим вторым до- мом. В нем созданы все условия для нормальной работы и отдыха. Стро- го выполняй правила со- ветского общежития, пропускной режим. Со- держи свою комнату в чистоте, уважительно от- носись к товарищам по комнате. Помни, что в общежитии категориче- ски запрещается хранить и распивать спиртные напитки, заносить посто- роннюю мебель, курить, принимать гостей в непо- ложенные дни и часы.

Приучи себя к ежед- невной физзарядке и фи- зическим тренировкам. Помни, что лучший «дво- рец спорта» — это при- рода! Чтобы сохранить молодость и работоспо- собность на долгие го- ды, необходимо ежедне- вно преодолевать зна- чительные расстояния. Учись правильно отды- хать. Свободное время — это пауза для пере- мены рода занятий и ее полезно использовать в целях самосовершенс- твования.

Критически относись к своим делам и поступ- кам, анализируй их, учись выявлять свои не- достатки и устранять их. Предъявляй к себе высокие требования во всем, будь честным, бла- годородным, сдержанным, чутким, последователь- ным в словах и делах.

Не забывай о своем эстетическом воспитании, посещай театр и кино, активно участвуй в об- щественных мероприяти- ях института и города. Поведение — зеркало, отражающее сущность человека. Всегда помни об этом и достойно пре- дставляй свою родину!

М. ИВАНОВ, проректор по меж- дународным связям.

КОММУНИЗМ и мир — понятия неразделимые.

Идея всеобщего братства людей труда, выдвинутая основоположниками научно- го коммунизма и воплощен- ная в великом лозунге «Пролетарии всех стран, соединяйтесь!», содержит в се- бе и принцип социального ра- венства людей, и идею установления всеобщего мира, ибо с победой ком- мунизма исчезнет сама поч- ва для вражды людей и для войн. И не даром первым декретом победившей в Рос- сии советской власти был Декрет о мире.

Первого сентября мы от- метили граздник, которым вправе гордиться все граж- дане страны, первой его учредившей. Это День зна- ний. Нашу мирную державу, все вас, учащихся великой Страны Советов, накануне поздравил Генеральный секретарь ООН Перес де Куэльяр. Причем он отме- тил, что этот день стано- вится праздником не только советским, он охватит и весь мир.

Студенты инженерно-педа- гогической специальности нашего института ответили Пересу де Куэльяру такими словами:

«Мы, будущие педагоги- машинистры, призван- ные учить и воспитывать последующие поколения рабочей молодежи и моло- дых специалистов Совет- ского Союза, благодарим Вас за поздравление и по- слание и обязуемся своим целеустремленным трудом, своими молодыми открытыми сердцами, своими руками, привычными к созидатель- ной работе, крепить фунда- мент знаний, фундамент на-

1986-й — МЕЖДУНАРОДНЫЙ ГОД МИРА

уки, а значит и фундамент мира на Земле.

Мы обязуемся самим учи- ться, а затем учить и дру- гих молодых людей не толь- ко техническим знаниям, но и великой науке интерна- ционализма, братства всех рас и народов, мирного со- существования стран с раз- личными господствующими идеологиями.

яр, мы не навязываем свою идеологию другим. Мы знаем, что научная истина непо- бедима. Как бы ни стара- лись мракобесы, она всегда пробьется к свету, к душе и уму людей и, в конце концов, победит. Мы не экспортируем революцию. Революцию на Кубе, в Аф- ганистане, Никарагуа де- лали кубинцы, афганцы, ни-

данской войны в Испании. мы скорбим и негодуем вместе с вдовой Улофа Пальме, мы клеймим Пино- чета и головорезов Савимби, мы никогда не примиримся с трагедией маленького на- рода Гренады, подвергшего- ся чудовищной агрессии.

Мы понимаем, что сегодня ни Вы, г-н Перес де Куэль- яр, в Организации Объеди-

УЧИТЬСЯ ПОД ЧИСТЫМ НЕБОМ

Но мы твердо и открыто отвергаем такие идеологии, как империализм, колониализм и неоколониализм, расизм — как скрытый, так и явный, типа апарте- ида, недобитый еще фа- шизм и реваншизм, все- возможные проявления нео- фашизма и неонацизма, в том числе и те, которые не прочь ридиться под буржу- азную респектабельность, милитаризм с его культом на- силлия, ядерного бронирован- ного кулака, диктата с по- зиции силы, с его новым «измом» — неоглобализмом, пропагандой подготовки «звездных войн», а также со- старыми методами плаща и кинжала, политики «кано- нерок», теперь переросших в линкоры и авианосцы, по- литики «разделяй и власт- вуй» и многими другими по- добными.

Вместе с тем, глубокоува- жаемый г-н Перес де Куэль-

карагуанцы. И так во всех странах, где народ поднялся против угнетателей и побе- дил. Мы же оказываем не- обходимую моральную под- держку, а там, где это осо- бо необходимо, и только по просьбе самих народов, — поддержку и материальную.

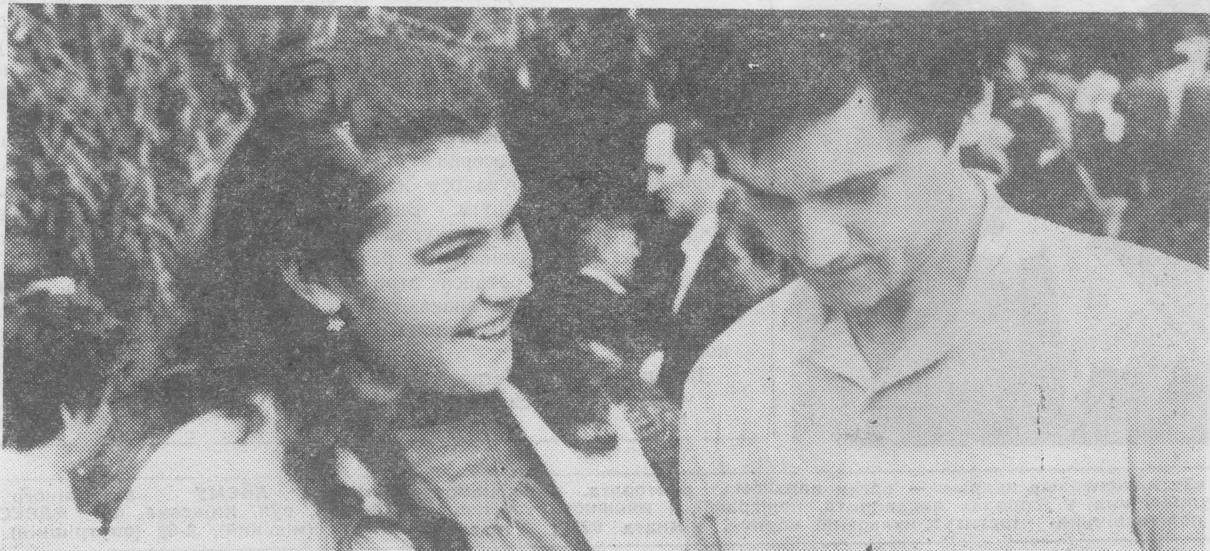
Мы обязуемся заботиться о сохранении жизни на нашей планете, в этой тончайшей биосфере, где все так хруп- ко, где мы должны научить- ся помогать нашим братьям меньшим — всему животно- му миру и нашему зеленому другу и кормильцу — миру растений. Мы протягиваем руку дружбы и сотрудни- чества «зеленым», всем ак- тивистам «Гринпис», хотя мы можем и расходиться с некоторыми из них по отдельным вопросам.

Мы за сплочение всех анти- фашистов на самой широкой основе, мы за союз с хе- мингуэями периода граж-

денных Наций, ни мы, со- ветские люди, ни кто-либо другой не в силах сразу решить все проблемы. Но мы сегодня, на пороге но- вого учебного года остаем- ся непоколебимыми оптими- тами и этот наш оптимизм готовы экспортировать хоть на край света, хоть в кос- мос, но в мирный космос. а не напичканный сверхору- жием, в тот космос, в ко- торый так замечательно быстро начала вторгаться наша «земная цивилизация» вслед сыну нашей Родины и всей планеты Юрию Га- гарину.

С оптимистическим при- ветом — студенты инженер- но-педагогической специаль- ности Винницкого политех- нического института».

А. ЖУКОВ, профессор, доктор техни- ческих наук, зав. кафе- дой технологии металлов.

першокурсники.

АВТОГРАФИ ТРУДОВОГО
СЕМЕСТРУРИТМ
„ЕНЕРГЕТИКА“

Наш загін розпочав цьогорічний трудовий семестр в одному з передових господарств Тростянецького району — колгоспі «Перемога» села Летківки. Увага, яку нам віділили, зворушила усіх бійців. Створені всі умови для проживання, а їдальня просто таки відмінної оцінки заслуговувала. Все це, звісно, сприяло завзятій роботі на об'єктах.

А фронт робіт мали чималий. При таких обсягах необхідна чітка робота всіх ланок будівництва — від робітників до механізаторів та постачальників. Нам часом бракувало досвіду таких робіт, не завжди вдавалося оптимально використати людей і техніку. Але в складних умовах кожного разу на допомогу приходили голова колгоспу М. І. Панасюк, секретар парторганізації М. І. Кучер. Безпосередньо на об'єктах керували нашою роботою виконавці А. М. Бесараб та бригадир П. Л. Скапоровський.

Коли закінчився нетривалий період «адаптації», енергійно взялися за реконструкцію трьох свинарників, благоустрій території, закладання фундаментів під майбутній санпропускник та житлові будинки для молодих спеціалістів колгоспу.

Але не тільки в роботі показували себе бійці. Активно розгорнули і громадсько-політичну діяльність, проводили політдні, читали лекції, випускали стінки, налагодили роботу штабу «Комсомольського прожектора», в сільському клубі організували дискотеку. Під час суботників допомагали колгоспній молоді на будівництві спортивного комплексу, ремонті школи.

Ми вирішили також провести три дні ударної праці, а зароблені кошти перерахувати у фонд будівництва та благоустрою міста Гадарина і фонд допомоги молодіжним спілкам країн, що розвиваються. В склад загону було зараховано почесного бійця — Героя Радянського Союзу І. Л. Могильчака. Його заробіток — у фонд допомоги тим, хто постраждав у результаті чорнобильської аварії.

Працювати без відстаючих, з вогником — таким було наше завдання. І здається, з ним ми справилися.

А. БУЦЕРОГА,
комісар загону «Енергетик».

Своїми руками

Твоя майбутня робота

Закінчення. Початок на 1-й стор.
сильну людину. Я кажу про знаючого, енергійного працівника. Якби директор заводу чи начальник КБ мав право, він не тримав би десяток малоздібних інженерів з окладом по 120 карбованців. Їхню роботу набагато краще виконував би один сильний, отримуючи їх зарплату. А решта пішли б у механіки, техніки, а хтось, можливо, і в приборальники. Необхідно наважитися платити кваліфікованому, сильному спеціалісту. Країна, яка максимально використовує творчі можливості людей, звичайно ж, буде рухатися у розвитку швидше. Самоутверджуйся, дерзай!..

— Кидається у віці оголошення коло прохідної. В ньому говориться про но-

те, що ми бачимо своїми очима, як наші ідеї стають реальністю. Я відповідав за загальне компонування, складав збиральне креслення. І через якісь місяці побачив результат. Ти перевіряєш себе на реальному ділі — ось що важливо. І відповідаєш за нього. Є контрольний строк. Розбийся, як то кажуть, але виконай.

Така постановка справи змушує постійно вчитися.

З інституту я вийшов досить вузьким спеціалістом. А тепер можу працювати і зі збиранням. Наш колектив зветься комплексним. Це значить, що при необхідності кожен може замінити колегу.

...А зараз вони проєктують уже пучки виробничі модулі.

ІНЖЕНЕР-ЦЕ ПРЕСТИЖНО

ве положення по технічному винахідництву. Так, автору винаходу, економічний ефект якого становитиме на рік понад мільйон карбованців, виділяється окрема квартира. Коли ж ефект буде становити 500 тисяч і більше карбованців, то він одержує «малосімейку». А що, стимул...

— У нас був час, коли, прочитавши ті формальні характеристики, що їх дають в інституті, ми всіх без розбору направляли в КБ. Особливо не рахувалися зі спеціалізацією, не цікавилися, які наукові проблеми хвилюють молодого інженера. Діяли за принципом: стерпиться-злюбиться. Але потім побачили, що на адаптацію таких спеціалістів витрачається надто багато часу. Тому і взяли частково підготовку інженерів у свої руки. Для всіх бажаючих після третього курсу організували на «Терміналі» філіали кафедр інституту.

Ведучих інженерів залучили до керівництва лабораторіями, курсовими і дипломними проєктами. Студенти — політехніки виконують завдання за темами, що розробляються заводськими КБ, ведуть патентний пошук — словом, дихають, уже виробничими проблемами. Відповідно після закінчення вузу вони мають уже чітку орієнтацію. А періоду адаптації як такого вже нема. Це вигідно всім.

— Дозвольте, зачитаю вам одного листа. «Я вчився заради знань. Вважаю, що кваліфікації для серйозної роботи вистачає. Але із 48 місяців роботи на заводі 16 працював на будівництві. А протягом решти часу «малював» каркasi, рами, ящики. Так яка мова тут може йти про найважливіші науково-технічні проблеми? Хочеш не хочеш, а деградуєш як інженер.»

— Боляче чути таке. Тим більше нині, коли країною взято курс на прискорення. А хто носій прогресу у вік електроніки і автоматики? Інженери! І на кого ж нам розраховувати, як не на молоді, на її талант, енергію? Довіряти молодим треба! Повірте, для нас це не просто слова. Ми дали молоді можливість розвернутися, і вона сконструювала на виробництві спеціального технологічного обладнання машину для штампкування касет. Виготовлення її обійшлося нам приблизно в тисячу карбованців. Коли ж купувати таку саму машину за кордоном, то це влетіло б у копійочку — 67 тисяч... До речі, ви бачили лінію в четвертому механо-штампувальному цеху, молоді наша зробила? Запрошую.

...Світлі чисті коридори, зелень, квіти, пanno із чеканки і мозаїки, вітражі, зимовий сад. І все це — прямо в цеху, по сусідству з роботами. Тут можна зустріти і несумісне на перший погляд обладнання. Наприклад, преси і зварювальні машини. А на комплексній автоматизованій лінії по сусідству і різні операції: штампкування і зварювання.

Коли комплексний творчий молодіжний колектив на чолі зі своїм керівником Вячеславом Кулешовим запропонував таку лінію, багато хто в цеху не сприйняв цього всерйоз. Манже чотири місяці потребувалося на те, щоб ідею втілити в життя. Випробували своє дітище в третю зміну, вночі, щоб не заважати робітникам. В результаті робочий цикл скоротився втричі. Зросла якість. Роботи не визнають деталей бракованих, вимагають «вняткові» точності.

Інженер КТМК Петро Асанов згадує:
— Що у нас справді цікаво, так це

— Вячеславе, ось лист від одного молодого інженера. «Уже два роки як почалася моя інженерна діяльність. Але мені довіряють тільки механічну роботу, яку може виконувати школяр. А я інститут кінчав — образливо! Що ж стосується матеріальної сторони справи, то я покищо можу дозволити собі розкшш бути інженером. А як раптом одружусь — соромно буде приходити додому з такою зарплатою. Звичайно, доведеться тоді міняти професію.»

— Важка ситуація, — посміхнувся Кулешов. — Цьому б хлопцеві та до нас. У нас середній заробіток початкуєчого інженера без категорії в середньому 150-170 карбованців. Але хочу зауважити, що все залежить тільки від самої людини. Уже другий рік ми працюємо в умовах економічного експерименту. Це означає, що при нарахуванні заробітку враховується внесок безпосередньо кожного. Зрівнялки ніякої нема. Запровадив чи розробив якусь ідею — отримай відповідну плату. Дає твоя розробка великий економічний ефект — одержуй ще й за це.

— Ну і яка ж остання ідея з'явилася у вашому колективі?

— Вніс рацпропозицію Саша Соїфер. Дуже цікаву і сміливу. Це буде роботизована лінія по перевірці клавіатур дисплея. Коротко розкажу: щоб людині перевірити клавіатуру одного апарата, потрібна година. Потім годину перевіряє відділ техконтролю. Ось і запропоновано за рахунок цієї лінії значно скоротити час перевірки і поліпшити її якість.

— Я потрапив саме в той колектив, про який мріє кожен інженер, — розповідає Олександр Соїфер. — у нас спеціаліст не відірваний од конкретного робочого місця. Нема в нас і такої практики, щоб сидіти на роботі від дзвінка до дзвінка. Доводиться засиджуватися часом і після робочого дня. Ні, нас ніхто не змушує — просто самим не хочеться залишати цікаву справу на півдорозі. Впровадження розробок не затягується через формалізм чи паперову тяганину. Ми відчуваємо, що творчість наша потрібна всьому колективу...

І ще одне запитання директора об'єднання:

— Юрію Федоровичу, не роботою ж єдино живе людина...

— Звичайно. Ось ми і стараємось, щоб молоді спеціаліст, потрапивши до нас, мав нормальні умови для роботи, відпочинку. Наприклад, пролема житла. І острою стояла вона протягом багатьох років. Але зараз маємо гуртожиток комфортабельний на дві тисячі місць. Багато будуюмо малосімейок, житлових будинків, дитячих садків.

Ми чекаємо від молодих підтримки, реальної віддачі. І одержуємо її... Вирішили переглянути умови соціального і положення про преміювання. Геть зрівнялку, геть закам'яніли форми змагання. Але не все так просто в цій справі, людям треба психологічно переорудуватися... Ато першим проголосував заг. комсомольці. Молоді відчували головне: вони на об'єднанні — господарі, до них прислуховуються, з їхньою думкою рахуються. І зовсім не випадково, що багато керівників підприємства — «наші», доморощені. Так що не-престижність інженерної праці — для наших інженерів річ незрозуміла.

О. ТЕРНОВА.

АДРЕСА МУЖНОСТІ

Чорнобильські
будні

Кілька років тому В. Шолохов закінчив наш інститут, працював в обчислювальному центрі, потім продовжував навчання у Києві. Зараз вихованець Вінницького політехнічного проходить військову службу. Підрозділ, у якому він служить і очолює комсомольську організацію, прибув на допомогу чорнобильцям. Чим живуть воїни, як виконують свій обов'язок, — про це В. Шолохов розповів на сторінках газети Червонопрапорного Прикарпатського військового округу «Слава Родины». Передруковуємо цю розповідь.

У нашому підрозділі широко розгорнулося змагання, присвячене корчагінській вахті мужності. Високими результатами у роботі по ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській атомній електростанції вирішили зустріти комсомольці XX з'їзд ВЛКСМ.

В перших рядах ідуть багато воїнів-ремонтників. І серед них — сержант В. Сусик. Взад, де він групокомсоргом, відбудовує техніку, яка з тієї чи іншої причини вийшла з ладу.

Невеликий дружний колектив підрозділу за рахунок тільки внутрішніх резервів виконує щоденні завдання на 103—105 процентів. І в цьому немала заслуга комсорга. Василь особистим прикладом захоплює товаришів на ударну працю, він завжди підтягнутий, акуратний.

Доброросливість і принциповість — ось його характерні риси, що проявляються у будь-якій дорученій справі. За це і поважають сержанта Сусика в підрозділі. До нього нерідко звертаються за допомогою не тільки у службових, а й особистих питаннях.

Не раз комсомольський активіст одержував подяки від командування, а недавно він нагороджений і Почесною грамотою ЦК ВЛКСМ.

В. ШОЛОХОВ,
лейтенант.

СВІТ НАВКОЛО НАС

Є 5 мільярдів,
а буде...

Ще зовсім недавно вчені прогнозували, що в середині нинішнього року кількість жителів нашої планети мала б перевищити за цифру 4,9 мільярда. І ось американське бюро по вивченню населення землі опрацювало новий прогноз, згідно якого у 2020 році нас буде вже 7,9 млрд. А потім протягом наступних 34 років населення збільшиться ще аж на три мільярди. Нанюльшу роль у цьому прирості відіграють країни третього світу.

І ще одна особливість дальшого розвитку людства. Вже під кінець нинішнього століття більше половини його житиме в містах. Як свідчать дані ООН, вже і зараз мешканці міст становлять сорок процентів землян. У високорозвинених країнах більшість міських жителів займають гігантські так звані агломерації, котрі протягом 1970 — 2020 рр. подвоють число своїх «квартирантів».

Характерно, що міста — гіганти розвиваються дуже швидко. Наприклад, Мехіко, найбільше місто на планеті (10,1 млн. жителів) під кінець XX ст. матиме їх 20,5 млн. В ранні 80-ті передбачається, що серед найбільших міст світу у згаданому періоді аж 11 належатимуть до країн, що розвиваються. Найбільшим у високорозвинених країнах містом стане Нью-Йорк (15,5 млн.).

П. ВАНДИН.

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.